

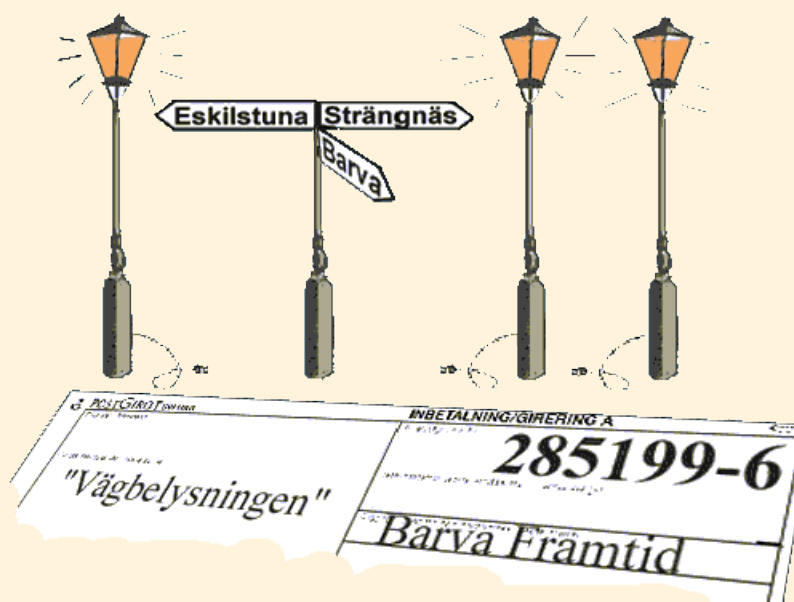
Välkommen till Barva!

Barva-bladet

Ett informationsblad för Barva Bygdegemenskap nr 14, 2001

Utgivare kulturgruppen och samordnare är [Anne Ivarsson](#)

I november 1999 blev motorvägen färdig. Vi kan se trafiken rusa förbi oss på motorvägen. När mörkret kom på hösten 2000, kom mörkret i dubbel bemärkelse. Vägverket hade nämligen släckt vägbelysningen på "vår" väg 900. Det var mörkt vid Barva, vid gamla Statiol-macken, vid gamla Shell-macken och vid Ramshammarskorset. Det var mörkt ända till Eskilstuna kom med sitt överflöd av gatlyktor, med undantag av Kjulakorset!

Efter mycket om och men, lyckades Barva Framtid, att få vägverket, att tända tre lyktstolpar vid Barva, som vi från 1 juli 2001 äger abonnemanget för. Kostnaden blir drygt 3000 kr/ år.

Det blir ca 10 kr/år för varje Barvabo och det går bra att betala över postgiro 28 51 99-6 el. bankgiro 5086-6961, Barva Framtid. Märk med "Vägbelysningen".

Barva Framtid vill tacka alla som redan skänkt bidrag till belysningen!

Vad gör vi nu?

Byggplanerna rullar på. Förhoppningsvis blir utgrävningarna klara i dagarna. Sedan skall det till samråd med utställning av

planerna. Där synpunkter kan lämnas. Sedan går det att komma till skott med byggnation. Förhoppningsvis redan våren 2002.

Vi har diskuterat i styrelsen och med gruppansvariga hur vi går vidare.

Några idéer är: Jobba vidare med trafikplats, försöka ordna båtplats för fritidsbåtar, regnskydd vid busshållplatserna vid gamla E 20, någon typ av brygga att meta ifrån i närheten av badet. (För att undvika att folk står vid badbryggorna och metar.)

Vi arbetar vidare med att bygga ett antal lägenheter i markplan, "+ 55-boende" kanske vi kan kalla det. Men det är inte tvunget att vara minst 55 år för att få bo där.

Vi ska också trycka på om det dåliga mobilnätet.

Nu hoppas vi att just du har idéer och dom vill vi att du berättar för oss. Kanske det kan bli något riktigt bra. Hör av dig till styrelsen.

/Rune Johansson.

Kruxet med goda idéer är att det snart urartar till hårt arbete.

Statsrådsbesök i Barva.

Onsdagen den 3 oktober gästades Barva av en rad prominenta gäster.

Folkrörelserådet hade till länsbygderådet uttryckt en önskan, att få göra ett studiebesök i Södermanland för att se hur landsbygdsutvecklingen fungerade i länet. Dagen började i caféet vid Björndammen med info. om caféet, friskolan i Dunker och "Byabussen" där. Sedan till Katrineholm med föredragningar av kommunalråd, länsstyrelsefolk och Lisa Lennskog på Sörmlands Landsbygdscentrum.

Tack vare att presskonferensen var lagd vid slutet av dagens program betydde det att alla deltagare var med till Barva, där dagen avslutades med kaffe och gott bröd. Då fick undertecknad möjlighet att berätta om Barva. Jag började med lite historik, för att sedan berätta om, vad som skett de senaste åren. Betonade särskilt vikten av att skolan får finnas kvar och hur vi arbetat för att få nya innevånare hit. Berättade också om hur Barva Framtid arbetar med ett antal grupper, som ansvarar för olika områden.

Nu kära läsare förstår jag, att du frågar dig, vilka som nu besökte oss. Jag räknar inte upp alla, men några. Statsrådet Ulrika Messing med sekreterare och chaufför, Folkrörelserådets ordförande Bo Dockered med Benny Jansson, länsrådet Anders Granath, (landshövdingens närmaste man), med ytterligare två tjänstemän, landstingsrådet Pelle Lantz, kommunalrådet Jan Larsson från Katrineholm, samt folk från Landsbygdscentrum och Länsbygderådet.

Vi fick en hel del beröm för det sätt vi arbetar på där bygdens folk ska känna att man har möjlighet att påverka. Ulrika Messing önskade oss lycka till i fortsättningen och framhöll att den regionalpolitiska propositionen som nyligen lagts fram bygger just på att människor skall ha möjlighet att komma med idéer och få hjälp att genomföra bra idéer.

Då jag hade möjlighet att delta hela dagen och även fick möjlighet att prata en del med statsrådet, tror jag, att det kan ha betydelse framöver med ett sådant här besök. Inte minst att länsstyrelse och landstingsfolk var med är viktigt.

/Rune Johansson

Om vi inte känner vår historia förlorar vi vår framtid, om vi förstör våra rötter kan vi inte växa.

(F. Hundertwasser)

Ljusgåva gav Jädersgård "bänkrum" i Barva kyrka"

Ur Eskilstuna-kuriren 5/1 1946 Lördagsbilagan.

Jag sitter med ett gammalt sockenstämmoprotokoll framför mig. Där finns ett projekt till bänkindelning i Barva kyrka från år 1804.

Det talar på sitt sätt om ett litet avsnitt av livet, som det levdes fordomsdags i våra socknar.

Överhuvudtaget får man vid studiet av gamla sockenstämmoprotokoll en god inblick i hur livet levdes i våra socknar förr i världen. Och vad man framför allt inte kan undgå att märka är den do-minerande roll kyrka och gudstjänstliv och vad därmed sammanhänger, spelar i sockenbornas liv. Kyrkan och dess gudstjänster, särskilt då söndagens, blevo sannerligen icke bortglömda. Men så var också kyrkan som en mor för sockenborna. Hon såg till att de någorlunda kunde läsa sin bibel, hon vakade över det sedliga livet, hon förlikte tvister och manade till god sämja, hon tänkte på sjuka och fattiga, på moder- och faderlösa. Naturligtvis fanns det många brister, men också kyrkan måste bedömas utifrån sin tids förutsättningar. Den goda avsikten att fostra folket till en verkligt kristen vandel fanns, även om resultatet ej alltid motsvarade ansträngningarna.

Kristendomsundervisningen bedrevs naturligtvis med flit och att döma av ett protokoll, som fördes vid biskop Eric Benzeliuss visitation i Jäder och Barva 1695, kunde Barvaborna sina stycken. Det heter att *"de mycket vackert funnos förstå sin kristendom, som de både med läsande och svarande till åtskillige frågor förnöjeligt prov viste"*. Om soldaterna heter det, att *"de förhördes i sakristian av konsitorienotarien och befunnos någorlunda skapliga"*. Vid undervisningen manades till flitig kyrkogång. Och folket kom till kyrkan.

Åtskilliga protokoll tala om, hur man har bekymmer för att få utrymmet att räcka till i kyrkan. Minst två gånger fick Barva kyrka utvidgas för att kunna taga emot alla gudstjänstbesökare.

Emellertid rådde ändå ofta trängsel, vilket hade menliga följder för uppförandet och uppträdandet i kyrkan, vilket det även eljest kunde vara både si och så med. På en stämma 1651 *"beslöts att alltid någon riktig god man skulle hava inseende på läktaren och där stå, allt oskick och förargelse förekomma"*. Även räkenskaperna skvallra. 1655 omtalade de, att Pär i Säby och Hans i Grindhammar för oljud i Barva kyrka och skulle böta 2 dal. och 1657, att Ernst i Högberget för sin gosse som ställde sig otillbörligen i kyrkan, skulle böta 16 öre. På trängseln berodde det säkert ofta, att värmen, särskilt då sommartid blev sådan, att mången slumrade in under de timslånga predikningarna.

Detta kunde ju inte vara bra för själens ans och vård, även om det var ljuvligt för kroppen.

Så beslöts 1655 *"att framdeles skulle ock en dugelig uppväckiare tillsättas"*. Det i allmänhet knappa utrymmet, men kanske också det förhållandet att prästen behövde kunna överblicka, vilka som voro närvarande eller frånvarande, var säkert i sin mån orsak till, att man indelade bänkrummen i kyrkan, så att var gård hade sin bestämda plats. Dessa bänkrumsindelningar förekomma med jämna mellanrum i protokollen.

I Barva sockenstämmas protokoll d 21/8 1803, § 8, heter det: *"Pastor begärde församlingens utlåtande, vad grunder den föreslår att böra följas vid den förestående bänkindelningen. I brev till pastor hade Herr Greven och Kammarherren Bonde på Lindholm sig om bänkarna så utlåtitt: såväl jag för min räkning som min kära hustru åstunda våra bänkar: för min k. Hustru de tvenne främsta bänkarna på vänstra sidan, då man går stora gången från västra dörren, intill där norra korset begynnes och för mig de tvenne främsta bänkarna uti detta korset, till vänster ifrån den sidan min hustru sitter. Detta beviljade församlingen enhälligt."*

Den gamla kyrkan, d. v. s. långhuset, ansågs vara förnämmare än korsarmarna som tillbyggdes 1795. Därför skulle hemmansåborna få sina bänkrum där, så långt de räckte. I korsarmarna skulle torparna sitta i den ordning som de presterat arbete vid kyrkobygget.

För gåvor till kyrkan samt för ljushållande julottan i en därifrån skänkt ljuskrona hade Strands säteri i Jäder haft rätt till bänkrum i Barva kyrka. I anledning härav hade ägaren till Strand, herr kronobefallningsman Thunberg 1803 inkommit med begäran om ett bänkrum på varje sida för Strands säteri. Det beslöts, att så länge ifrån Strand ljus årligen hålles uti ljuskronan julottan, må Strand säteri njuta ett bänkrum på vardera sidan näst efter Prostökna säteri.

Man beslöt vidare att bihålla den gamla seden med manfolks- och kvinnfolksida samt att man vid indelningen skulle följa roteordningen i kyrkboken och att tjänstehjonen skulle sitta med husbondfolket i samma bänkrum. *"Alla soldater sittja"*, heter det, *"i samma bänk och beslöts deras bänkrum skola bliva nedersta bänken i södra korset och skola*

soldathustrurnas stolrum vara bänken därmittemot. Fattigstuguhjonen skola i norra korset hava den nedersta bänken på båda sidorna."

Här nedan följer nu bänkrumsindelningen i sin helhet:

I gamla kyrkan:

Bänkrummet nr

1. På båda sidorna tillhör Prostökna säteri
2. Strands säteri i Jäders församling enligt sockenstämmobeslut, för årlig ljushållning julottan i en ljuskrona.
3. Barksäter och klockarens hustru, barn och tjänstefolk.
4. Säby mellangård, Säby norregård.
5. Säby södergård, Nabbetorp, Sjötorp.

Obs ! Enligt sockenstämmobeslut njuter Lindholms säteri samt Sörby och Överäng på fruntimmerssidan i gamla kyrkan bänkrummet 6, 7 och 8 och såsom mansbänkrum därtill 1, 2, och 3 i norra korset på mansraden

9. Skäggesta storgården, Skäggesta millangården. Fruntimmersbänkrummet härtill blir nr 1 i norra korset på fruntimmersbänkraden.
10. Skäggesta litselgård, Wästergården ibid. Frunt. bänkrum blir n:r 2 i norra korset.
11. St. Grindhammar och Hösåker. Frunt. Bänkr. blir n:r 3 i norra korset
12. Yttersta och Biartorp. Frunt. bänkr. mittemot och sedan allt framgent bliver bänkrummet mittemot.
13. Skogstorp, Stensäter, Elläng, Skogen, Lerböle.
14. Lövnäs, Fagervik, Högberget, Limmslätt.
15. Björlunda, Öster-Lida, Ekedal.
16. Hjerpeberg, Björkudden, Öknatorp.
17. Dansketorp, Harsäter, Karlkulla.
18. Åstorp, Bondökna, Stabergstorp
19. Blixtorp, Norrökna, Kyng.
20. Kyng, Söderlida, Elgberget, Ekelund.
21. Anslogs till utsocknebers eller främmandes stolrum. Fruntimmersbänkrummet är ej inrett, såsom stället till uppgång på valvet.

I södra korset:

Bänkrummet nr

1. Ekelund, Degernäs, Stafforp, Rosendal.
2. Bjurkärr, Bjurkärrsäng, Kolstugan, Rännbäcken.
3. Degersten, Furukulla, Långsved, Källtorp.
4. Damsvik, St. Wad, Damsås, Damstorp.
5. Lindvreten, Välsjödde. Församlingen beslöt, att då någon ifrån hemmanen icke haver rum i sin bänk, må han äga rätt till bänkrum i denna bänk.
6. Posttorp, Örkrogen, Nabbetorps kvarn, St. Humlekärr, Örnsberg, Säby backe.
7. Otteby, Otteby nybygge, Kyrkjobacken, Granstugan, Gröningens, Humlekärrs backe (nybygge), Skäggesta inhyses.
8. Björkhagen, L:a Grindhammar, Wrettorp, L:a Humlekärr, Örled, Kolbottsslätten, Vinsberg, Sägkärssstugan, Nystugan.
9. Fagerås, Hammartorpet, Slätten, Stensätershage, Nybacken, Baggvreten, Piltorp (Yttersta nybygge), Brokärret, Stafäng.
10. Soldaterna. Obs ! detta stolrum för soldaterna är av församlingen själv vid sockenstämma därtill utsatt

I norra korset:

Bänkrummet nr

1, 2 och 3 äro redan disponerade till Lindholms sätesgård, samt vid bänkrummet 6, 7 och 8 uti gamla kyrkan.

4. Hällstugan, Skäggesta måse, Stenstugan, Hagstugan, Källudden, Yttersta hult, Carlstorp.
5. Yttersta hage, Granhammar, Poststugan, Högbergsslätten, Dammen, Grådön.
6. Tegelbacken, Ringmuren, Lund, Spångkärr, Nilstorp, Limslätts ägor, Wäpplingstorp, Vretstugan.
7. Sågstugan, Grindstugan, Stora Svedet, Blixtorps hage, Bondökna ägor, Kalkulla ägor, Nytorp, Storön,

Källstugan, Söderlida ägor.

8. Damsås ägor, Damstorps ägor, Långsvedets ägor, Dunkers måse, Bjurkärrs hage, Ekstugan, L:a Wad.
9. Fattighjonen och Fattighusets invånare.

Obs ! Detta bänkrum är av församlingen själv på socknestämman härtill disponerat.

Denna av pastor föreslagna bänkindelning är av församlingen gillad och antagen på allmänna socknestämman den 26 augusti 1804.

Som en kuriositet kan till slut nämnas, att man inte drog sig för att driva svartabörshandel med stolrummen i kyrkan. Därför måste särskilda förordningar utfärdas för att förhindra detta.

Anno 1656 d. 12 nov. Beslöt man sålunda: *"ingen haver makt att köpslaga bort sitt rum i kyrkian till vem han vill, kyrkiovårdarna och socknenrätten ovetterlig, utan när den flyttar ifrån det ena hemmanet till det andra i samma församling, då tage inga stolpenningar av den som efterkommer, ej give någre ut dyt han kommer. Efter den som flyttar ur församlingen, tage ej heller stolpenningar av sin efterkommande, ty han flytte självviljandes och icke nödgat och har väl kunnat sittja stilla, så länge han annat hemman socknen hade kunnat bekomma. Husfolk som överblevne stolrum köpa, skola ingalunda fördrista sig att hemligen Pastori eller socknerätten ovitterlig sitt stolrum androm försälja utan när de med bortflyttade sitt stolrum övergiva, uppsäga det i sockenstugan och stånde då kyrkiorätten fritt, vilka de ville det ånåne försälja och om den som haver haft, skall hava penningar tillbaka eller icke. Dock är skäligt att bekommes, om de usle och fattige äre och få pengar igen levere. Men där så icke är, är dem en ära, att de med tacksamhet förära det till körkian. Om ock husfolk dö barnlös, vare stolrummet fallet till körkian. Men hava de barn i samma hus boende, äga barnen rummet efter föräldrarna, om de dem eljest beträda vilja och icke hava något annat rum, men begärade detta få kvittera och släppa det andra".*

Artikelförfattare var Henrik Davidsson (Damell), född 1906. Komminister i Barva 1936-1945.

Ur Magnus Collmars: "Från Olaus Petri till Nils Agelin. 150 år av Jäders och Barvas komm. historia."

Barva har sedan gammalt varit annexförsamling till Jäders församling.

På 1300-talet beskrivs Barva som den fattigaste och obetydligaste av Kafjärdens socknar, med klen bebyggelse och avkastning.

Barvas armod beskrivs 1583 i en inventarieförteckning, som kyrkoherden i Jäder gjorde, att allt kommit från Jäder utom mässshaken som Kyrkoherden själv köpt och skänkt till annexförsamling (Barva). Barva kyrka kallades för "ridkyrka".

Innan Barva fick en i Barva boende komminister, kunde vägen till de olika ärendena bli långa, både för komministern och budbäraren. 1766 uppläts av Åkers Styckebruk ¼ mantal Barksäter i Barva till komministergård. Den sista komminister som bodde vid Barksäter var Rolf Arvidsson, som flyttade därifrån på slutet av 1950-talet.

Orden förgår. Det skrivna består.

Ridledsspionage

Under den gångna sommaren slet Camilla och jag med att få alla våra gästande ryttare att trivas när de gästade vår ridled här i Barva. Därför skulle vi prova "gästfriheten" på en annan ridled.

Vi bokade in oss på leden i Flen. Här skulle minsann "spioneras". Allt skulle synas i sömmarna av våra kritiska blickar.

Tidigt på morgonen lastade Camilla och jag våra hästar, Blåkulla och Emma, på transporterna.

Vi hade bestämt oss för att starta vid Tolfta gård och sedan rida till Gryt, en sträcka på cirka 3,4 mil. Snart vinkar vi farväl av våra chaufförer och beger oss ut i skog och mark. Äntligen ska vi få rida i vår takt och våra hästar var i toppkondition. Camilla häst, Blåkulla, är ju lugnet själv.

Vi började med att studera kartan och det bifogade informationsbladet vi fått. Där framgick att vi skulle passera ett gravdike samt

två träbroar och tre gånger skulle vi över ett järnvägsspår. Muntert, tänkte jag, men Camilla småmyste och tänkte, att det här blir säkert strapatsrikt. Till saken hör att min egen häst, Emma, har lite fobier vad gäller diken och broar. Men det skulle säkert gå bra.

Packväskorna var välfyllda. Termosar, painriche med skagenröra, frukt och godis. Hästprylar i mängder. Vi skulle ju vara borta i hela tre dagar. Det dröjde inte länge förrän vi kom fram till det omtalade gravdiket. Herre je. För min del var det bara avsittning som gällde, hellre frivillig sådan, än ofrivillig. Att en nordsvensk f.d. travare icke är konstruerad för graciösa hopp fick vi svart på vitt på. Men när Camilla skulle ta sig över med Blåkulla var det inte mycket vackrare. Efter lite "turer" höger/vänster/höger, satsade Blåkulla rejält. En "fördröjd" Camilla hängde med och plums. Där landade den vita Blåkulla mitt i lerdiket och därmed var Blåkulla icke helvit längre. Men den kommande kilometern skrattade vi oavbrutet av vår första utmaning. Hur skulle detta sluta? Terrängen var underbar och ridvägarna fortsättningsvis förträffliga.

Nu skulle lunchen smaka gott. En rasthage fanns till hästarna och de rullade sig i gräset. Snabbt fram med lunchen, min kaffeabstinens hade redan börjat göra sig påmind. Magen kurrade och en härlig painriche var vad jag sett fram emot. Men icke. I Emmas vackra krumbukt över diket fullkomligt totalmakulerade termosens min painriche. Garanterat var min fluffiga macka icke högre än 1 cm och all god skagenröra fastsmetad i plasten runt. Blå! Vi delade på Camillas tämligen välbehållna smörgås och snabbt beslutades att hädanefter fick minsann inte Emma bära omkring på något som kunde krossas. Bland rödmyror, myggor och all världens flugor förtärde vi så vår något reducerade lunch och jag fick min kafferanson.

Nu skulle vi fortsätta färden till vår första övernattningsgård dit Göran transporterat kvällsmat och kläder.

Första träbron gick utan problem. Lycka! Men järnvägsövergångarna var ett evigt "övertalande" av bägge hästarna. Framme vid Gryt blev vi väl mottagna och hästarna fick en hage som vi befarade att vi knappast skulle kunna hitta dom i, så stor var den. Men vattenposterna utefter leden hade varit dåligt utmärkta och vi hade inte vattnat hästarna på hela dagen. Emma var därmed aningen "hängig".

Vi skulle bo i ett båthus nere vid vattnet. Ja, huset stod faktiskt "ovanpå" vattnet. Mysigt tyckte vi, där vi satt på bryggan, som fortsatte direkt i köket. Springorna i golvet, mer än 5 cm breda, oroad oss inte särskilt mycket då. Det blev tidig sängtimme eftersom huset icke hade el. Mot kvällen blev det rått och kallt. Ridkläderna placerades längst ned i sängen under täcket, det hade vi lärt oss från våra tältnätter vid Vålakärr. Jag slog upp ögonen i ottan. Men hu vale! Nu regnade det och blåste in mot land. Morgonfiket blev en mardröm. då korgstolen jag satt i knappast höll mig varm om baken, när vindarna pinade upp i springorna i golvet. Nu var här inte mysigt längre. Nej, snabb i ordning med frukost och iväg.

Men det är inte roligt, att i hållande regn ta sig uppför en brant backe släpandes på hästtacken och filter, och veta om att man inte har några fler torra kläder med sig. En kilometer hade vi till våra fyrbenta vänner, som trots väder såg ut att stortrivas i sin inhägnad.

Nu hade vi en ritt på 2,7 mil till Åsa Juhlin, bokningsansvarig för ridleden, på Årby gård, där vi bokat helpension

Regnet öste ned den första timmen, men humöret var på topp. Idag skulle endast en träbro passeras. Problemet var däremot en strutsfarm, som många ryttare haft problem att få hästarna förbi. Det skulle bli dagens utmaning.

Solen tittade fram och kläderna torkade så sakta. Nu var det härligt, härligt! Men säg den glädje, som varar länge. Stora, svarta moln tornade upp sig i horisonten. Vad skulle det bli av detta? Vi red under en kraftledningsgata, då första mullret kom. Men tanken på var vi befann oss kändes olustig. Tempot ökades! När vi var på högsta toppen och kunde se hur regnet fullkomligt öste ner längre bort och sakteliga kom den "grå väggen" emot oss. Hagel. Ah, nej! Blixtar, en fräsande kraftledningsgata och hagel, stora som femtiöringar fick oss att inse att liv eller död gällde. Här kunde vi inte stå, med blixtrande kraftledningsledning ovanför oss. En lång raksträcka låg framför oss och i slutet kunde vi skönja ett hus. - "Ta ur fötterna ur stigbyglarna, ingen metall mot kroppen, ifall!! Sen ger vi järnet fram till huset" ropade jag till Camilla. Hästarna bockade ner huvudena mellan frambenen för att undkomma haglet och inte såg vi mycket framåt.

Jag hörde, hur den stackars Blåkulla flåsade bakom den vilt galopperande Emma och det kändes som en evighet, innan vi nått huset, vi sett.

Puh! Vi klarade det med livet i behåll. När vi lugnat oss, konstaterade vi att här var vägen snustorr. Solen började till och med att glimta bakom molnen. Hästarna fick pusta ut något och då upptäckte vi till vår stora förvåning att den lilla ladan och det höga staketet som vi passerat i flygande fläng faktiskt var strutsfarmen. Jaha, så enkel var dagens utmaning. Strax därefter passerade vi träbron som Emma smög sig över utan "övertalning" från min sida. Vilken dag! Vad härligt det var, att komma fram till Åsa. För att inte tala om vilken lyxbostad. Det var varmt, kylskåpet fullt och en stor skål med godis stod placerad på bordet. Åsa torkade våra kläder och vi intog en helt magnifik middag med vin, tillsammans med familjen. Sent kom vi i säng, för vi pratade och skrattade halva natten.

Nu hade vi bara sista etappen tillbaka till Tolfta kvar. Camilla hade fått träningsvärk i magen, men hon och Blåkulla var lika sega båda två. Då vi var fullkomligt slut av alla nya intryck, kunde vi inte göra annat än att skratta. Hela sista dagen blev ett enda

skrattande. Hon såg för komisk ut, Camilla. "Hösäck" var bara förnamnet. Emma fick agera "dragplåster" och Blåkulla travade villigt svans i svans. Camilla höll sig för magen och bara hängde med. Själv kände jag inte så mycket av att vi ridit så intensivt och blotta åsynen av Camilla gjorde att jag kände mig fräschare, än jag nog egentligen var. Därmed är det bevisat att det är segare virke i gamla käringar än i unga damer - ha ha!

Dagens ritt var helt utan komplikationer av broar, diken, strutsfarmar o. dyl.

Nu såg vi däremot fram emot att passera den lilla bykiosken, där vi skulle handla glass och godis. Mums. Det skulle minsann bli gott. Väl framme möttes vi av ett plakat, där det stod att kiosken stängts för sommaren dagen innan. Vi var ett dygn försenade. Nedstämda, fortsatte vi så den sista biten fram till Tolfta.

Vi hade inte ätit någon lunch, eftersom denna sträcka bara var 2,5 mil och vi skulle anlända till Tolfta i mycket god tid innan vi skulle bli hämtade. Därför hade vi gjort upp om att vi skulle rida hela vägen fram och sedan i lugn och ro äta den lunch som Åsa ordnat till oss.

Med utsikt över sjön, sittandes i ett lusthus, intog vi vår gemensamma lunch. Fyllda av glädje och nya intryck. Visst hade vi många "motgångar" utmed vår färd men både Camilla och jag började genast att planera inför nästa sommar. Då ska vi spionera på Julitaleden.

Ingen kan ana, vad som rör sig i huvudet på en gammal tant och en tonåring på 15 år på sin färd genom Flensskogarna, tillsammans med sina fyrbenta älsklings. Hur diskussionerna gick kan ingen i sin vildaste fantasi föreställa sig. Men roligt det hade vi och skrattade det gjorde vi - det ska ni veta.

Så Julita.. here we come.

/Annikka Runström

**Det är bara genom att observera man kan se.
Bara genom att se det man inte tidigare sett.
Inte genom att se mycket men genom att se mycket noga.**

"Silvia-kaka" efter Gretas från Härads recept

30 bitar

2 ägg + 2 äggvitor
3 dl strösocker
3 dl vetemjöl
3 tsk bakpulver
1,5 dl kallt vatten.

Vispa ägg + vitor med sockret. Tillsätt vatten, mjöl och bakpulver.

Häll ut på en bakplåtspappersklädd långpanna (30 cm x 40 cm) och grädda i 175° och ca 10 min.

Kräm:
150 gr smör
1,5 dl strösocker
3 tsk vanillinsocker
2 äggulor
Kokosflingor

Smält smöret och sockret i en kastrull och rör i äggulorna. Kokas försiktigt upp under svag värme. Rör hela tiden. Krämen hålles varm över kakan och strö över kokosflingor. Dela i 30 bitar.

Det är enklare att utföra ett arbete än att förklara varför man inte gjorde det. (Martin van Buren)

Tillbaka till [om Barva](#)

Uppdaterat den 25 juni 2008, webbmaster: [Anne Ivarsson](#)
<http://www.barvabygden.se/bb-14.htm>